

Görkem Karakoç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.08.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Görkem Karakoç

Eserleri:

2021,

Asır geldi birer birer yirmi bire
Küfür sakız oldu dilden dile
Yaşamak sanki muazzam çile
Kalpler birbirine muhtaçken

Aşk, muhabbet artık ders oldu
Sevgi gülleri tek tek soldu
Sanırsan kardeşliğin miladı doldu
Gönüller birbirine ilaçken

Kimisi dağa çıkar kimisi aya
Kimi sağa gider kimi sola
Kalmadı ne edep ne de haya
Sineler dualara açken

Yürekler oldu sanki yangın yeri
Sardı dünyayı garbın solgun ferî
Adımlar gider oldu artık geri
Oysa tarihimiz güller açıp, misler saçarken

Görkem Karakoç

Aklımdasın

Önceden gece üzerimi örterken,
Şimdi geceyi üzerime örtüyorsun.
Ne oldu da ne değişti?
Sen mi değiştin yoksa!

Sen değiştiysen bir belirti verir misin?
Sen gökkuşağımdaki tüm renklerdin,
Şimdi sadece gökkuşağımı batıran kap kara bulutsun.
Bu mu artık olacaklar?

Bana bir yaşam belirtisi ver!
Kopartılan papatyalara yağmurun bir faydası olmaz.
Kahretsin aklımdasın yine bu gecede,
Ve sen bunun farkında olmadan farkındasın...

Görkem Karakoç

Alacakaranlık

Alacakaranlık bir Ankara günü
Sessiz ve kimsesiz
Yürüyorum adını içimden sayıklayarak

Ciğerlerimin çıkacağını
İçtiğim sigaradan anlıyorum
Yani hiç içmediğim sigaradan
Neden oldu anlamıyorum

Sensizlik
Ciğerlerime, yüreğime, benliğime vuruyor
Tanrım
Yaşadıklarım rüyaysa uyandır beni cehennem daha güzeldir.

Görkem Karakoç

Angara

Sen bu dünya üzerinde bir şehir olsan,
Ankara olurdun benim gözümde.
Çoğu kişi sana aşkından ANGARA,
Çoğu kıskandığından BAŞKENT derdi.

Toprak kokan şehir!
Caddeler şu an ıslak göz yaşlarımızla,
Ne değişir ki şu an bedenlen yanımda olmasan,
Beynimin tüm hücrelerindesin...

Ciğerlerim oksijen diye senin kokunu istiyor.
Yani yağmur yağarken topraktan çıkan kokun,
Olsan da gitmem bu gece olmasan da,
Karanlıkta aştı kendini, sensizlikte.

Görkem Karakoç

Aşk

Dünya'nın bütün yükünü de yüklesen
Sevmekten asla usanmam
Bak Yunus Emre'ye
Bak Nefi'ye, Baki'ye, Cemal'e
Hangisi usanmış
İş aşkı, ilah aşkı, makam aşkı, o aşkı, bu aşkı
Hepsi bir aşk peşinde
Beni de salın artık
Gri şehrimde yaşayayım aşkımı
Belki çok zaman geçmeden
Ölüp gideceğim bu güzelim şehirden
Harman zaman geçti
Sensizlik ve sessizlik zamanı geldi

Görkem Karakoç

Aziz

Sen aziz şehrim İstanbul
Yürüyorum İnönü'de ellerim cebimde
Hepsiyle konuşma anını bekliyorum
Hepsi dediysem bir tek onla...

Sen aziz dostum İstanbul
Sakla bizi gizli sokaklarında
Unutulan anıları bana hatırlat
Yoksa iki elim yakanda

Sen tek düşmanım İstanbul
Aldın onu benden
Sakladın topraklarına
Koymadın beni de onun yanına.

Görkem Karakoç

Bazen

Bazen,
Sadece yürümek istersin
Yolun sonunu düşünmeden
Ardına bakmadan
Kaderine tevekkül edip
Yürek sesinin haykırışıyla
Tüm kurallara inat
Takatinin götürdüğü kadar
Sadece yürümek istersin

Görkem Karakoç

Benden size şiir

Yalnız ben mi inkâr ediyorum Allah'ı
Mevsimler benden kafir
Ya kuşlar ve ağaçlara
Ne buyurulur

Uzun söze lüzum yok
Şahidimdir
Beş parasız gezindiğim sokak
Bir zaman yaşadığıma

Ve bir hatıra olsun diye
Benden size
Hiç sıkılmadan söyleyebilirim
Sarışın kızlara bayıldığımı

Görkem Karakoç

Çaresiz

Allah'ım
Nedendir bilmem bu acı çekişim
Bir hayal kuruyorum
Enkaz altında kalan o kurtarılmaya aç insan gibi
Sadece kurtulmayı bekliyorum
Bu nasıl hapis tanrım
Kalmadı söyleyecek son sözüm
İşte gidiyorum
Tükendi bu hayata olan bakışım
Belki benim için de yazar
Birkaç satır Karakoç denen şair

Görkem Karakoç

Çeliřkilerim

Özlemime aşk dedim
Tutkularıma arzu
Yalnızlığıma hasret
Hüzünlerime acı
Sevdalarıma huzur dedim
Karamsarlığıma hüzün
Beraberliđimize mutluluk
Ayrı kaldığımız her ana yara
Unutulmuşluklarıma sen bilirsin dedim
Unutamadıklarıma ben bilirim.

Görkem Karakoç

Dar Ağacı

Hayata hatayla başlayanlardanım bende
Mesela en başta doğmak,
Sonra büyümek,
Ve en sonda mal gibi seni sevmek.

Beni sen inandırdın,
Bu aşk denen illet şeye,
Sonra inandırdığın şeyin içinde,
Beni dar ağacına sürükledin.

O dar ağacını bana sen yaptırdın,
Ayakları kemiklerimden,
Yağlı urganı sözlerimden,
Ve son nefesim göz yaşlarımdan oldu.

Görkem Karakoç

Elveda

Elveda
Güzel şehir
Gri şehir
Hayallerim ve hayatım sana emanet...

Görkem Karakoç

Fakir

Cebimde bir lira desen yok
Son kuruşuna kadar aldı meyhaneci
Neden böyle oldu anlamadık
Zam zama zam derken anladık

Her şeyi göğüslemek bizlik değil
Her şeyi kafaya takmak bizlik
Fakir olmak bunu gerektirir
Rakılık bir hayat bize çok pahalı artık

Görkem Karakoç

İyi Ki

Çok şey yaşandı bu gri şehirde
Hayaller, har vuruldu harman savruldu
Sadece sana olan sevgiye kadeh kaldırıldı
Ve sadece o mesaj okundu...

Bir dilek tutmak için
Günler, haftalar, aylar bekledim
Ve yine o yıldız kaymadı
Ama o mesaj yine açıldı

Sonunda istenen oldu
Yıldız kaydı
Dilek tutuldu
Ve o mesaj bağırlı olarak okundu
"İYİ Kİ VARSIN"

Görkem Karakoç

Kan

Önce öksürüverdim
Öksürüverdim hafiften,
Derken ağzımdan kan geldi
Bir ikindi üstü durup dururken

Meseleyi o saat anladım
Anladım ama, iş işten geçmiş ola
Şöyle bir etrafıma baktım,
Baktım ki yaşamak güzeldi hâlâ

Mesela gökyüzü,
Maviydi alabildiğince
İnsanlar dalıp gitmişti
Kendi alemine

Görkem Karakoç

Kelebeğin Şansı

Yine saçlarını toplamış gidiyor güneş
Deniz gidip gelip eteğini öpüyor sahillerin
Uzaklardan, çok uzaklardan görmesi zor tekneler geçiyor
Hayallerim iç cebimde
Ağır ağır yola çıkarım bende seninle
İsmim hece hece çınlar içimde
Süzülür uçurtmalar gibi hatıralar
Uçurtmanın ipi kaçar elimden
İpi kaçar uçurtmanın
Uçurumun kenarında bulurum kendimi birden
Uçurumun kenarında
Kelebeğin şansını seyrederken
Kelebeğin şansını
Yani kelebek istese de düşemez yükseklerden
Ben
Yaşamak için sana tutunurum
En yorgun halimle gülümserken o anda
Bir yudum su gibi içerim seni
Parmak uçlarımla dokunurum mutluluğa
Korkularım, mutluluğum ce uçurumun sonsuzluğunda
Gidip gelip eteğini öpüyor sahillerin deniz
Uzaklardan, çok uzaklardan görmesi zor tekneler geçiyor
Yine saçlarını toplamış gidiyor güneş
Hayallerim iç cebimde
Ağır ağır yola çıkarım bende seninle
Yine saçlarını toplamış gidiyor güneş.

Görkem Karakoç

Kor

Bu hayat denen kaypak türkü,
Her gün bir mavzer kurşunuyla karşımda
Ne zaman kalbimi açsam
Bir başka şekilde gönlüme kor ateş bırakıyor.

Görkem Karakoç

Korku

Bir duygu seli gibi yalnızca kendi içime akıyorum bugünde...
Ne sevdiğimi haykırmak geliyor içimden ne de saçmalamak geliyor artık!
Ne demiş ey yüce şair
"Her gün yanında olamamaktan korkuyorum
Sesini duyamamaktan
Seni görünce sana alışamamaktan da korkuyorum
Nedense sensizlikten de korkuyorum
Ama korkarak sevmekten hiç usanmıyorum."

Görkem Karakoç

Lavanta

Lavantalar topladım sana
kokla, açılırsın

Dolmuşsun, gözlerin kanlanmış
sevdiğinden ayrılan bir kadının
yüzüne benziyor yüzün
öyle mazlum bakma bana

Deniz suyu getirdim sana
sapsarı kumun haklı sevdasını
Akdeniz, Ege kıyılarından çarpan bir koku
sanki Efelerin ter kokusu
aman kokusu, billah kokusu.

Görkem Karakoç

Mutluluk

Şimdi rüzgarlarımda rengarenk bahar
Çevremde artık ılık esiyor rüzgar
Hüzünlerimde bir teselli var
Artık yaşadığımın şuuru içinde yıllar
Sen sadakat samimiyetin bestesi olan yüreğim
Artık teselliye sığmayan mutluluk seni arar.

Görkem Karakoç

Nokta ve Virgöl

Bugün de 5 kişi kaldık
Dört duvar bir de ben
Haberin var mı taş duvar
İçeride ölmeyi isteyen bir kişi var

Bu yol nereye gider
Ölümü arayan bir garip
Ancak nereye varır
Yol bir yere gitmez

Yol bir durma biçimidir
O bir sevme biçimidir
O bir ölme biçimidir
O bir susma biçimidir der üstad

Sadece geleceęi görenler
O yola girmeyi kafaya koyar
Rüzgarların en ferahlatıcısı sende esiyor
Sen yani durmak, sevmek, ölmek ve susmaksın.

Görkem Karakoç

Ölüm

Payıma düşen toprak parçası
Senin de payına düşer
Ayrılık gayrılık yok
ölüm nefesinde nasıl olsa
Amma henüz vakit varken
Daha gün
Karşı apartmanın balkonunda
Dur bakayım hele
Ben salata satayım
Şair Leyla Sokağı'nda
Sen gene koş
Bez fabrikasındaki
Tezgahın başına
Ölüm içimde
Ölüm dışımda
Ölüm talihsiz aşımda
Ölüm kuru aşımda
Teselli benim gözyaşımda.

Görkem Karakoç

Ölüme giderken

Ben bu soğuk havalara
Göğüs gere gere giden ben
Şana korka korka gelir oldum
Ölümüne giderken her insan korkar.

Görkem Karakoç

Ölümü düşünme,k

Mümkün mü ağlasın annem
Mezarımın başucunda
Ben sesimi çıkarmıyayım
Hayırsız bir evlat gibi

Bir bulut ucsun da
Ben başımı kaldırmıyayım
Yağmur dindikten sonra
Gezinmiyeyim caddelerde

Ah, mümkün mü bir güzel kadın
Geçsin de yanımdan
Ben seyretmiyeyim
İçimi çekerek

Görkem Karakoç

Pranga

Bir prangadır gidiyor
Ben senin hasretime kilitlendim.

Görkem Karakoç

Saklambaç

Yok zaten direnemem bu hayata, sensiz!
Dayanamıyorum bu hayata, hayallerim çok ağır.
Geceler sanki üstüme örtölüyor,
Buda belki de benim şanssızlığım.

Bekleyemiyorum senin dönmemeni,
Başkasının kollarında dans etmeni,
Belki de alışmam gerek Hayalim.
Sen artık ne benimsin ne de hayallerimin.

Gözlerime bakma artık!
Ben senin gözlerinde kaybolmayı,
Saklambaç oyunu sanan bir saftım,
Ama o safı öldüründe senin masum olmayan gözlerindi...

Görkem Karakoç

Sel

Bir sel götürdü o gece Ankara'yı
Yağmur seli değil, sevgi seli...

Görkem Karakoç

Sitem

Bu ellerle tırmalıyorum gökleri
Oysa diplere doğru kazıyorum ses etmedi
Saçlarımda ki yıldızları artık koparabilirsin anne
Elbet benim de vardı umutlarım

Göklerden gelen bir mesaj gibi
Ben işte gidiyorum
Belki benim için bitti bu yeryüzünde ki yaşam
Toprak alsın beni artık yanına

Şimdi çıkıp kime sitem edeceğim
Hicranım mahşerde kaldı
Sen bir liman olarak kal
Ben bir gemi gibi bir limana bir mahşere...

Görkem Karakoç

Söz Uçar Yazı Kalır

Doğruyu ispat için sakın etme ha yemin
İnandığın davada, önce kendin ol emin
Söz uçar yazı kalır, kayıt tutmak önemli
Daha da önemlisi, kayıt tutulan zemin

Görkem Karakoç

Şair

Şairin şiire hürmeti
Gönülden idi
El ise aracıydı sadece
Keramet olsa idi
Ormanlar da şair olur
Dile gelse idi...

Görkem Karakoç

Tutunamayan

Çok geç olmadan
Başlamak lazım güzel şeylere
Bir yerden tutunmak lazım
Hayata mesela

Çalışıp eve para getirmek mi? Tutunmak,
Yoksa ağzından gelen kana rağmen yaşamak mı? Tutunmak.
Bunun cevabını verdiğim gün zaten tutunmuş olmayacak mıyım?
Belki de tutunmanın cevabı,

Ağzından kan gelmesine rağmen,
Evine para getirebilmekte.
Ama o dediğimiz şey olmayacak ve biz yine
TUTUNAMAYACAGIZ.

Görkem Karakoç

Umut

Haydi gözüm
Biraz umut yükleyelim
Kırık kanatlarımıza
Sahip çıkar mı
Göğün göğüsü
Siler mi
Göz yaşlarını mavi
O badem gözlerinden

Görkem Karakoç

Uzayan hayat

Nereden mi anlıyorum yaşlandığımı
Dizlerim titriyor,
Ayaklarım hareket etmek istemiyor.
Kısacası öleceğimi anlıyorum

Nereden mi anlıyorum yaşlandığımı
Çocukluğumu daha çok özlüyorum
Gençliğimi daha çok benimsemek istiyorum
Sıkışık saatlerin arasında kalakaldım

Ara sokaklarda bulunan cinayet gibiyim
Hedefini amaçlamayan ihtilaller gibiyim
Ben ne olduğunu bilmeyen türk genci
Yani fikri hür sözleri mühürlü bir ölü..

Görkem Karakoç

Yaşam

Payıma düşen toprak parçası
Senin de payına düşer
Ayrılık gayrılık yok
ölüm nefesinde nasıl olsa
Amma henüz vakit varken
Daha gün
Karşı apartmanın balkonunda
Dur bakayım hele
Ben salata satayım
Şair Leyla Sokağı'nda
Sen gene koş
Bez fabrikasındaki
Tezgahın başına
Ölüm içimde
Ölüm dışımda
Ölüm talihsiz aşımda
Ölüm kuru aşımda
Teselli benim gözyaşımda.

Görkem Karakoç

Yok Olmak

Yeni geldim dünyaya,
Ne olduğunu anlamadan,
Hasret dökülen göz yaşlarımdan,
Beklercesine güzel günleri sabırsızlanmadan.

Rüzgarla dans eden saçlarım oldu.
Seninle oynayan kalbimi,
Seninle dalga geçen beynimi,
Ve tüm vücut hücremi sevsem mi? Sevmesem mi?

Çok yakında güzel günler...
Belki geldi bizim haberimiz yok.
Belki geçti haberimiz yok.
Belki de gerçekten yokuz biz.

Görkem Karakoç